هیأت‌های صلح برای مذاکرات مجدد در دوحه گرد هم می‌آیند

نوشتهٔ: مهرداد نیک‌پی
ویرایش: شهرزاد رحیمی
تنظیم متن: فرهاد کاویانی

دوحه، ۱۲ دی ۱۴۰۴: هیأت‌های صلح افغانستان و پاکستان برای مذاکرات مجدد در دوحه گرد هم آمدند. این نشست روز پنج‌شنبه ۱۲ دی آغاز شد و تا روز یکشنبه ۱۵ دی ادامه دارد. هدف اصلی این مذاکرات کاهش تنش‌های مرزی و ایجاد سازوکار دائمی برای جلوگیری از درگیری‌های تازه است.

هیأت افغانستان به ریاست ملا عبدالقیوم ذاکر، وزیر دفاع، و هیأت پاکستان به ریاست لیفتیننت جنرال (بازنشسته) نوید اختر چوهان، مشاور امنیت ملی، در این مذاکرات حضور دارند. میانجی‌گری این نشست را وزارت خارجهٔ قطر بر عهده دارد. مقام‌های قطری گفته‌اند که تلاش می‌شود تا پایان هفته یک بیانیهٔ مشترک نهایی شود.

در روز نخست، هیأت‌ها جداگانه با میانجی‌ها دیدار کردند و سپس وارد مذاکرات مستقیم شدند. منابع نزدیک به مذاکرات می‌گویند که بحث‌ها بیشتر بر روی مکانیزم نظارت بر آتش‌بس متمرکز است. پاکستان خواستار ایجاد یک کمیسیون مشترک برای رسیدگی به شکایت‌ها شده است. افغانستان نیز خواهان تضمین‌های بین‌المللی برای اجرای هر توافق احتمالی است.

ملا عبدالقیوم ذاکر در نشست خبری کوتاه پیش از آغاز مذاکرات گفت: «ما آمده‌ایم تا راه‌حلی پیدا کنیم که مردم ما دیگر شاهد خون‌ریزی نباشند، اما این راه‌حل باید با احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی هر دو کشور باشد.» او افزود که هیأت افغانستان با «انعطاف‌پذیری کامل» وارد گفت‌وگوها شده است.

لیفتیننت جنرال (بازنشسته) نوید اختر چوهان نیز گفت که پاکستان «خواهان یک همسایهٔ باثبات و مسئول» است و انتظار دارد که گروه‌های مسلح از خاک افغانستان علیه امنیت پاکستان فعالیت نکنند. او تأکید کرد که اسلام‌آباد آماده است در صورت تضمین امنیت مرزها، روند تجارت و ترانزیت را تسهیل کند.

منابع آگاه می‌گویند که یکی از موانع اصلی در مذاکرات، تعریف مشترک از «تروریسم» است. پاکستان خواستار آن است که هیچ گروهی که از خاک افغانستان فعالیت می‌کند، حتی اگر علیه دولت پاکستان باشد، تحت عنوان مبارزه با تروریسم مشروعیت نداشته باشد. افغانستان این موضع را «تحمیل یک‌جانبه» می‌داند و می‌گوید که هر گروه باید بر اساس اقدامات خود ارزیابی شود، نه برچسب‌های سیاسی.

تحلیل‌گران می‌گویند که موفقیت این نشست تا حد زیادی به توانایی طرفین در عبور از بی‌اعتمادی عمیق موجود بستگی دارد. دکتر فرشته نوری، استاد روابط بین‌الملل در دانشگاه کابل، گفت: «اگر این مذاکرات فقط به تکرار مواضع قبلی ختم شود، شکست خواهد خورد. اما اگر هر دو طرف حاضر به امتیازدهی کوچک باشند، می‌توان گام‌های مهمی برداشت.»

تا لحظهٔ تنظیم این گزارش، هیچ بیانیهٔ رسمی از نشست منتشر نشده بود. منابع دیپلماتیک پیش‌بینی می‌کنند که اگر مذاکرات به نتیجه برسد، بیانیهٔ مشترک در روز شنبه ۱۴ دی اعلام شود. در صورت شکست، احتمال افزایش تنش‌های مرزی و بسته شدن گذرگاه‌ها وجود دارد.

ادامهٔ «هیأت‌های صلح برای مذاکرات مجدد در دوحه گرد هم می‌آیند» در صفحهٔ ۵

صدها نفر برای اعتراض به افزایش کرایه‌ها در میدان هلال جمع شدند

گزارش از: مهرداد نیک‌پی

صبح روز شنبه ۱۲ دی، صدها نفر از رانندگان تاکسی، دانشجویان و شهروندان در میدان هلال در مرکز شهر گرد هم آمدند تا نسبت به افزایش اخیر کرایه‌ها اعتراض کنند. این تجمع از ساعت ۸ صبح آغاز شد و تا حدود ساعت ۱۱ ادامه داشت. شمار دقیق شرکت‌کنندگان مشخص نیست، اما شاهدان عینی می‌گویند که جمعیت در اوج خود بیش از ۶۰۰ نفر بوده است.

معترضان با در دست داشتن پلاکارد و شعارهایی مانند «کرایه نان شب نیست» و «دولت پاسخ بدهد» خواستار بازگشت به نرخ‌های پیش از ۱۵ آبان شدند. به گفته آنان، از آن زمان تاکنون کرایه‌ها دست‌کم سه بار بدون هیچ توضیح رسمی افزایش یافته است. برخی از رانندگان گفتند که بسیاری از آنان مجبور شده‌اند ساعت کار روزانه خود را بیش از ۱۲ ساعت افزایش دهند تا هزینه‌های بنزین و قسط خودرو را پوشش دهند.

نخستین سخنران این تجمع، رانندهٔ پیشکسوت حاج‌رحیم کاوه‌نژاد، گفت: «ما نمی‌خواهیم مسافر را گران‌تر سوار کنیم، اما وقتی قیمت قطعه و بنزین هر ماه بالا می‌رود، چاره‌ای جز این نداریم.» او افزود که بسیاری از همکارانش مجبور شده‌اند خودروهای خود را به دلیل هزینه‌های تعمیر و نگهداری بفروشند. به گفته او، تعدادی از رانندگان نیز به دلیل بدهی‌های انباشته با مشکلات جدی مواجه شده‌اند.

دانشجویان حاضر در تجمع نیز بر تأثیر این افزایش‌ها بر دانشجویان تأکید کردند. نسرین آقایی، دانشجوی سال سوم مهندسی عمران، گفت که بسیاری از دانشجویان خوابگاه‌نشین ناچارند هزینه رفت‌وآمد خود را از بودجه ماهانه‌ای که خانواده‌هایشان می‌فرستند تأمین کنند. او گفت: «وقتی کرایه یک مسیر کوتاه به اندازه یک وعده غذا شده است، طبیعی است که دانشجو ناچار شود یا غذا نخورد یا کلاس را از دست بدهد.»

در پی این تجمع، مسئولان شهری تاکنون واکنش رسمی نشان نداده‌اند. با این حال، منابع آگاه می‌گویند که جلسه‌ای میان نمایندگان رانندگان و مسئولان حمل‌ونقل شهری برای روز دوشنبه ۱۴ دی در حال هماهنگی است. معترضان اعلام کرده‌اند که در صورت برگزار نشدن این جلسه، تجمع‌های بزرگ‌تری در روزهای بعد برگزار خواهند کرد.

ادامهٔ «صدها نفر برای اعتراض به افزایش کرایه‌ها در میدان هلال جمع شدند» در صفحهٔ ۵

۵۶ کتابخانه‌ی محله‌ی بیدستان از نیاز ساختمان جا ماندند

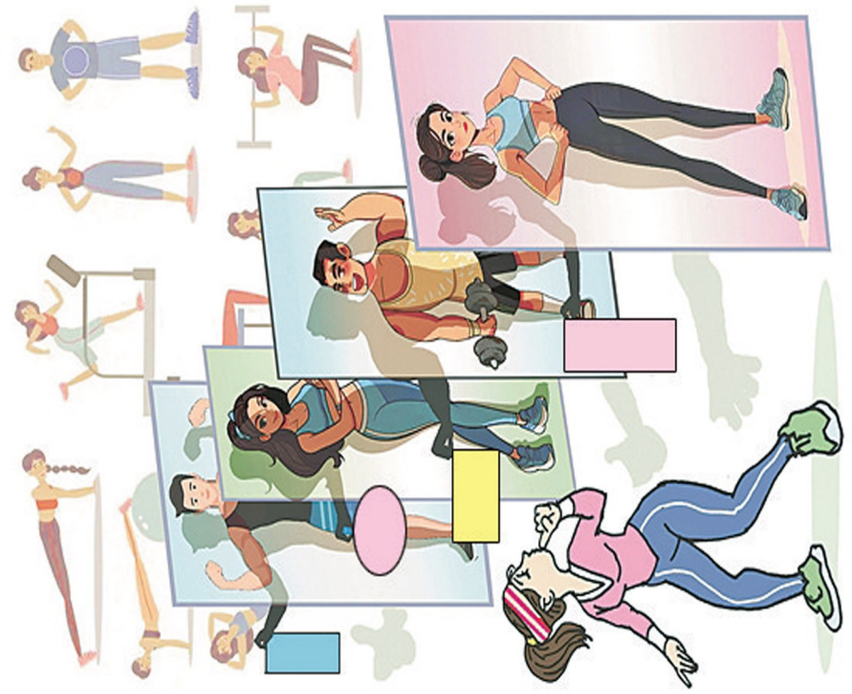

صدف رحیمی

بیدستان، ۱۲ دی ۱۴۰۴: ۵۶ کتابخانه‌ی محله‌ی بیدستان از نیاز ساختمان جا ماندند. این کتابخانه‌ها که بیشتر در خانه‌های قدیمی، مغازه‌های خالی و حتی زیر پله‌های مدرسه‌ها جا گرفته‌اند، روزانه ده‌ها کودک و نوجوان را به خود می‌بینند. اما از ۱۵ آبان تاکنون هیچ‌کدام اجازه‌ی گسترش ندارند. دلیل آن هم ساده است: هیچ‌کدام سند رسمی ندارند.

این کتابخانه‌ها در سال‌های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۱ به همت گروهی از معلمان، دانشجویان و اعضای شورای محله‌ی بیدستان راه افتادند. هدف آن‌ها ساده بود: جایی برای کودکانی که خانه‌ی شلوغ یا حیاط کوچکی دارند تا کتاب بخوانند، نقاشی کنند و با هم بازی کنند. بسیاری از این کتابخانه‌ها با کمک‌های مردمی و کتاب‌های اهدایی ساخته شدند. برخی هم با کمک شورای محله‌ی بیدستان اجاره‌ی کوچکی می‌پردازند.

مشکل از جایی شروع شد که شورای محله‌ی بیدستان در آبان امسال تصمیم گرفت ساختمان‌هایی را که بدون مجوز ساخته شده‌اند، پلمب کند. در این فهرست، ۵۶ کتابخانه‌ی عمومی هم قرار گرفتند. مسئولان شورا می‌گویند که قصد آن‌ها مبارزه با ساخت‌وسازهای غیرقانونی است، نه تعطیل کتابخانه‌ها. اما در عمل، همه‌ی این مکان‌ها با یک تصمیم کلی روبه‌رو شدند.

نرگس امیرخانی، مسئول یکی از این کتابخانه‌ها، می‌گوید که وقتی نامه‌ی پلمب را دیده، فکر کرده اشتباهی رخ داده است. او گفت: «ما هیچ‌وقت ادعا نکردیم که ساختمان مال ماست. فقط گفتیم اجازه بدهید بچه‌ها بیایند کتاب بخوانند. حالا نمی‌دانیم باید کتاب‌ها را جمع کنیم یا منتظر بمانیم.» به گفته‌ی او، بسیاری از اعضای کتابخانه هنوز کارت عضویت خود را تحویل نگرفته‌اند.

برای بسیاری از کودکان محله، این کتابخانه‌ها تنها فضای امن بعد از مدرسه بوده‌اند. فاطمه رستگار، مادر دو دختر ۸ و ۱۰ ساله، می‌گوید دخترانش هر هفته دست‌کم سه بار به کتابخانه‌ی نزدیک خانه می‌رفتند. او گفت: «حالا مجبورند بیرون بازی کنند، در حالی که هوا سرد است و خیابان شلوغ. برای ما این یک عقب‌گرد بزرگ است.»

در مقابل، برخی اهالی نگران‌اند که با بسته شدن این مکان‌ها، فضاهای خالی دوباره به محل اتراق معتادان یا محل دپوی زباله تبدیل شوند. به همین دلیل، شورای محله‌ی بیدستان پیشنهاد داده است که کتابخانه‌ها موقتاً در ساختمان‌های متعلق به شهرداری مستقر شوند، تا زمان تعیین تکلیف نهایی.

تا لحظه‌ی تنظیم این گزارش، هیچ بیانیه‌ی رسمی از شهرداری منتشر نشده است. اما منابع آگاه می‌گویند که جلسه‌ای برای بررسی راه‌حل‌های جایگزین در هفته‌ی آینده برگزار می‌شود. کتابخانه‌ها فعلاً باز هستند، اما هیچ‌کس نمی‌داند تا کی.

ادامهٔ «۵۶ کتابخانه‌ی محله‌ی بیدستان از نیاز ساختمان جا ماندند» در صفحهٔ ۵